

af, at jeg samtidig udtalte, at jeg kunde ønske lignende Bestemmelser med Hensyn til Lokalernes Indretning trufne for alle Forretninger, hvor der handles med Fødevarer. — Hertil skal jeg indskrænke mig.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Jeg bringer det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch) min Tak for de Bemærkninger, hvormed han indledede Forhandlingen. Det kan jo kun love godt for Lovforslagets videre Gang igennem dette Ting, at det ærede Medlem har stillet sig velvillig til det i den Form, hvori det nu foreligger. — Idet, ogsaa jeg gaar ud fra, at der paa et senere Stadium vil blive Lejlighed til at drøfte Forslagets enkelte Bestemmelser efter en eventuel Udvalgsbehandling, skal jeg ligeledes kun fremsætte enkelte Bemærkninger, hvortil de fremkomne Udtalelser kunne give mig Anledning.

Over for det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Johansen), der ankede over den Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag, der indeholder et Forbud for Gæstgivere paa Landet mod at beværte alle og enhver, saaledes at paa Landet Gæstgiveri kun hjemler Adgang til at beværte rejsende, skal jeg sige, at dette Spørgsmaal efter min Mening ikke har stor praktisk Betydning. Det er i Virkeligheden kun en Opretholdelse af den bestaaende Tilstand paa Landet, der, saa vidt jeg ved, ikke giver Anledning til nogen Klage. Naar det anføres, at det er vanskeligt at overholde Forbudet mod at beværte alle og enhver paa Landet, og at man derfor burde ophæve dette Forbud, kan jeg ikke erkende Rigtigheden deraf. Det har stor Betydning, at et saadant Forbud, selv om Kontrollen med dets Gennemførelse ikke er let at føre, dog bestaar, for at Politimynderhederne i fornødent Fald kunne gribe ind. Ingen af os kan forudse, hvorledes Forholdene her kunne udvikle sig, hvis Gæstgiveri og Krohold paa Landet blev givet ganske fri, og i hvilket Omfang man da vilde benytte denne Ret ude paa Landet. Det er derfor, jeg tror, at det vilde være ganske overordentlig betænkeligt at gaa til denne udvidede Adgang til Gæstgiveri eller Krohold paa Landet i samme Omfang som i Købstæderne.

Det samme ærede Medlem ligesom ogsaa det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Mundberg) omtalte den Bestemmelse, der findes i § 7, hvorefter der kun aabnes Adgang for Enker eller forlattede Hustruer til at fortsætte Mandens Beværternæring,

naar de selv erhverve Adkomst dertil. Jeg maa dertil sige, at naar der er henvist til Bestemmelser i saa Henseende i Næringsloven, er Forholdet jo dog her et ganske andet, idet der kræves særegne Betingelser hos dem, som skulle erhverve Beværterborgerskab, og navnlig kræves der kvalificerede Betingelser for at erhverve et saadant Næringsbevis, naar det ikke hjemler Ret til Udsækning. Derfor mener jeg, at der — ogsaa og ikke mindst i det sidst nævnte Tilfælde — er al Anledning til at se sig vel for i hvert enkelt Tilfælde, inden man tilstaa en Enke Ret til at fortsætte Mandens Næringsforretning. Det kan godt være, at Forholdet i mange Tilfælde er det, at den virkelige Leder af en saadan Forretning er Hustruen, men hun har jo ogsaa Adgang til at erhverve Næringsadkomst, hvis hun opfylder Betingelserne derfor.

Endelig udtalte det ærede 4de Medlem for 6te Kreds, at efter hans Formening burde man ikke i Forslagets § 28 have indladt sig paa at give Bestemmelser angaaende Forbrugsforeninger. Den Bestemmelse, han her siger til, er Forbudet mod, at Forbrugsforeninger fordele Brændevin til Fortæring paa Stedet. Det er ganske vist saa, at de Bestemmelser, som fandtes i det tidligere Regeringsforslag om Forbrugsforeningers Ret til at fordele Brændevin mellem Medlemmerne, nu ere tagne ud af Forslaget og indordnede under Næringsloven, men efter min Anskuelse henhører den Bestemmelse, som her er bleven staaende angaaende Forbud for Forbrugsforeninger mod at udsænke Brændevin til Medlemmerne, med fuld Ret under dette Lovforslag. Jeg tror ikke, at en saadan Bestemmelse bør savnes, og den er ganske i Overensstemmelse med det Forslag, som var stillet i saa Henseende af det i Fjor nedsatte Udvalg.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger ligesom det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds anbefale dette Lovforslag til videre velvillig Behandling i det høje Ting, saa at der turde næres Haab om, at Forslaget, i alt væsentligt som det nu foreligger, maa kunne komme gennem Rigsdagen i denne Samling.

Johansen: Den højtærede Minister kunde ikke gaa ind paa at stille Gæstgiverierne ude paa Landet, som til Dels ere Kroer, og Gæstgiverierne omkring i Byerne lige. Jeg kan nu ikke se andet, end at det er meget uheldigt, at man der har et Forbud, som slet ikke paa nogen Maade